

OPOKA

W KRAJU

120(141)

Kórnik

marzec 2026

Wydawnictwo seryjne, ukazujące się w nieregularnych odstępach czasu
pod redakcją Macieja Giertycha

Adres: os. Białoboka 4, 62-035 Kórnik

Z okazji świąt wielkanocnych ślę wszystkim czytelnikom *Opoki w Kraju* jak najserdeczniejsze „Wesołego Alleluja!” Niech Zmartwychwstały wspomaga we wszystkim.

Uzupełnienia do książki „Święci w dziejach narodu polskiego cd.”

Czytelnicy zwrócili mi uwagę, że pomiąłem pewne postacie w w/w książce. Oto uzupełnienia.

Sługa Boży Henryk II Pobożny

Z dawniejszych czasów wypada wspomnieć księcia Henryka II Pobożnego, który został ścięty 9 kwietnia 1241 r. w bitwie na Legnickim Polu z Mongołami najeżdżającymi Śląsk. Był synem Henryka Brodatego i św. Jadwigi Śląskiej. Koneczny wspomina go, ale niewiele poza tym. Henryk został zapamiętany jako „pobożny”, ale prób wyniesienia go na ołtarze nie było aż do naszych czasów. Z inicjatywy zawiązanego 9 kwietnia 2015 r. w Legnicy, Stowarzyszenia Sióstr i Braci Henryka Pobożnego i Anny Śląskiej, powstała propozycja wyniesienia go na ołtarze. Biskup legnicki ks. Zbigniew Kiernikowski, 4 maja

2017 r. początkowo ustanowił ks. prof. Stanisława Araszczuka postulatorem procesu na szczeblu diecezjalnym, po czym Stolica Apostolska 23 czerwca tegoż roku wydała zgodę tzw. *Nihil obstat* na rozpoczęcie procesu jego beatyfikacji. 5 czerwca 2021 r. w diecezji legnickiej rozpoczął się proces jego beatyfikacji w bazylice Podwyższenia Krzyża Świętego i św. Jadwigi Śląskiej w Legnickim Polu, uroczystą mszą świętą pod przewodnictwem bp. Zbigniewa Kiernikowskiego, a nowym postulatorem w procesie diecezjalnym został mianowany ks. prof. dr hab. Bogusław Drożdż. Odtąd Henrykowi przysługuje tytuł Sługi Bożego.

Skoro wspomniałem Ukraińca Grzegorza Chomyszyna, powinienem też wspomnieć innych Ukraińców zaangażowanych w polską historię, m.in. błogosławionych męczenników Romana Łysko, Mykołę Cehelskyja i Emiliana Kowcza.

Bł. ks. Roman Łysko

Roman Łysko urodził się 14 sierpnia 1914 r. w Gródku Jagiellońskim, wówczas na terenie uznawanym za Polskę w ramach zaboru austriackiego (30 km od Lwowa). Był synem kapłana greckokatolickiego i matki, także córki kapłana. Był grekokatolikiem. Uczył się w Kamionce Strumiłowa, gdzie w 1932 r. uczyło się 285 Polaków wyznania katolickiego, 65 wyznania greckokatolickiego i 39 Żydów. W 1932 r. wstąpił do seminarium duchownego greckokatolickiego we Lwowie. Żonaty z córką kapłana (mieli 4 dzieci), przyjął święcenia kapłańskie od metropolity lwowskiego Andrzeja Szeptyckiego w 1941 r. Służył we Lwowie oraz jako proboszcz w Koltowie i Bełżcu. Po wcieleniu grekokatolików do prawosławia, o. Łysko posługiwał tajnie przy pomocy parafii rzymskokatolickich. Za odmowę konwersji na prawosławie został aresztowany przez NKWD, 9 września 1949 r. Wielokrotnie pobity został żywcem zamurowany. Zginął 14 października 1949 r. Jan Paweł II beatyfikował go 27 czerwca 2001 r. we Lwowie, wraz z innymi ofiarami reżimu sowieckiego. Jego wspomnienie liturgiczne przypada w rocznicę

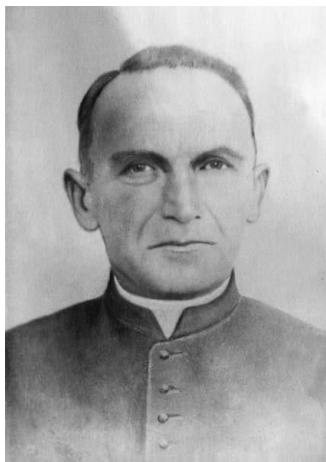
śmierci, 14 października (27 października wg kalendarza juliańskiego używanego w Kościele greckokatolickim).

Bł. ks. Mykoła Cehelski

Mykoła Cehelski urodził się 17 grudnia 1896 r. w Strusowie koło Trembowli, w okręgu tarnopolskim. Zmarł 25 maja 1951 r. Maturę uzyskał w Trembowli, tuż przed końcem I Wojny Światowej. Zaraz potem wstąpił do greckokatolickiego seminarium we Lwowie. 28 sierpnia 1924 r. wziął ślub z Józefą Ratycz. Jego ojciec był kapłanem greckokatolickim. Mykoła święcenia kapłańskie przyjął w 26 czerwca 1925 r. z rąk metropolity Andrzeja Szeptyckiego. Pracował na wiejskiej parafii Wyspowce w latach 1925-27. Potem został proboszczem we wsi Soroka, k. Trembowli. W 1934 r. rozpoczął budowę nowego kościoła, którą ukończył 2 lata później. Potem wybudował Dom Ludowy oraz bibliotekę-czytelnię. W r. 1938 został wicedziekanem dekanatu Grzymałów. Po wojnie, w marcu 1946 r., Rosjanie, po pseudo-soborze, ogłosili włączenie cerkwi greckokatolickiej do prawosławia. Mykoła, wówczas już dziekan grzymałowski, się na to nie zgodził. Był wielokrotnie zatrzymywany i bity. 28 października 1946 r. został aresztowany za działalność duszpasterską, a w styczniu 1947 r. skazany na 10 lat więzienia. Został zesłany do obozu w Potmie, w rosyjskiej Mordowii. Tam był trzymany w nieludzkich warunkach. Wspierał duchowo współwięźniów. Zmarł z wycieńczenia. Jego dwie córki, syn z żoną i żona zostali zesłani na Syberię. Mykoli wielokrotnie proponowano uwolnienie za przejście na prawosławie. Zawsze odmawiał. Jan Paweł II beatyfikował go 27 czerwca 2001 r. we Lwowie.

Emilian Kowcz urodził się 20 sierpnia 1884 r. w Kosmaczu na Huculszczyźnie. Studiował w rzymskim Collegium Ruthenum. W 1911 przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1919-1921 był kapłanem przy Armii Halickiej walczącej o niepodległość Ukrainy. Był duchownym greckokatolickim, przez 20 lat proboszczem w Przemyślanach koło Lwowa. Organizował kongresy eucharystyczne. Wypowiadał się za pokojowym

Bl. ks. Emilian Kowcz

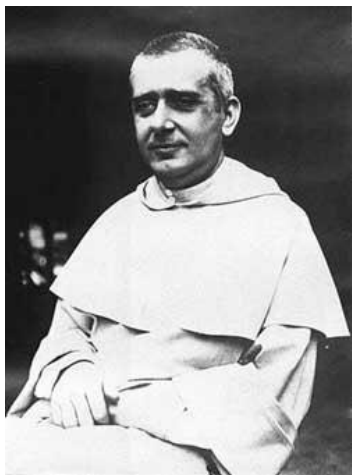
współlistnieniem Polaków, Ukraińców i Żydów. Po wybuchu II wojny światowej działał na rzecz prześladowanych różnych narodowości. Chrzcił Żydów. 30 grudnia 1942 r. aresztowany przez Niemców, odmówił rezygnacji z nawracania Żydów. Trafił do obozu koncentracyjnego w Majdanku, gdzie służył współwięźniom – nazywany był „proboszczem Majdanka”. Zmarł w obozie 25 marca 1944 r. z powodu ropnego zapalenia nogi. 27 czerwca 2001 r. we Lwowie został ogłoszony błogosławionym przez Jana Pawła II.

Bl. ks. Władysław Bukowiński

Ks. Władysław Bukowiński (1904–1974) przyszedł na świat w Berdyczowie. Jego ojciec pochodził z rodziny szlacheckiej, która miała swój majątek pod Sandomierzem, a matka Jadwiga z domu Scipio del Campo pochodziła ze spolszczonej rodziny włoskiej. W 1920 r. rodzina uciekając przed inwazją bolszewicką przeniosła się do Krakowa, gdzie Władysław rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego; z wyróżnieniem ukończył również Polską Szkołę Nauk Politycznych. Odczuwał już powołanie kapłańskie, dlatego po ukończeniu studiów prawniczych postanowił wstąpić do seminarium. Z rąk abpa Adama Sapiehy w 1931 r. otrzymał święcenia kapłańskie w Katedrze Wawelskiej. Jego pragnieniem była praca misyjna na Kresach, ale zaraz po święceniach podjął posługę duszpasterską, charytatywną i wychowawczą w Rabce i Suchej Beskidzkiej. Dopiero potem został skierowany na Kresy, do Łucka, gdzie został wykładowcą katechetyki i socjologii w Łuckim Seminarium Duchownym. Mianowano go proboszczem łuckiej katedry oraz dyrektorem Wyższego Instytutu Wiedzy Religijnej. W sierpniu 1940 ks. Władysław został aresztowany przez NKWD i więziony na Zamku Lubarta. Skazano go na osiem lat łagrów. Rok później, na kilka dni przed wkroczeniem Niemców do Łucka, Sowietci przeprowadzili egzekucję wszystkich więźniów – ks. Bukowiński cudem ocalał, kula nawet go nie drasnęła. Leżał pod ciałami zamordowanych. Po wkroczeniu Niemców kapłan powrócił do swych obowiązków, poza tym roztoczył opiekę nad Polakami, którym cudem udało się uniknąć zorganizowanego przez Ukraińców ludobójstwa, prowadził katechezę, ratował żydowskie dzieci, dokarmił więźniów umierających z głodu w niemieckim obozie jenieckim. Kiedy czerwonoarmiści ponownie zajęli Wołyń, ks. Bukowiński został aresztowany w styczniu 1945 r. i skazany na dziesięć lat obozu pracy. Z więzienia w Łucku przewieziony do aresztu w Kijowie, gdzie spędził półtora roku. Potem przeniesiono go do gułagu. Pracował m.in. w czelabińskich obozach na Uralu przy wyrębie lasów, niedożywiony i skrajnie wyczerpany przeszedł zapalenie płuc. W szpitalu po raz drugi w życiu otarł się o śmierć. Następnie pracował pod ziemią – w kopalni miedzi „Pokro” w Dżekazganie (1950–1954), na głębokości 300 metrów. Po kilkunastu godzinach pracy znajdował jeszcze siłę, aby odwiedzać chorych. Codziennie wczesnym rankiem sprawował Eucharystię na swojej przycy, która była jednocześnie ołtarzem. W sowieckich łagrach spędził prawie 14 lat. 10 sierpnia 1954 r. został zwolniony z obozu i zesłany do Karagandy. Co miesiąc zgłaszał się przed NKWD, nie wolno było mu bez pozwolenia opuścić miasta, musiał też znaleźć jakieś zatrudnienie: został nocnym stróżem w kombinacie węglowym. Bukowiński był jednym z pierwszych księży katolickich przybyłych do Karagandy. Potajemnie, pod osłoną nocy odprowadzał Msze św. w prywatnych mieszkaniach. Kiedy w 1955 r. pojawiła się możliwość powrotu do Ojczyzny w ramach repatriacji, ks. Bukowiński zdecydował się przyjąć obywatelstwo sowieckie, aby pozostać w Kazachstanie. Rok później mógł już podróżować po całym kraju z sowieckim paszportem. Zrezygnował z pracy stróża i zajął się tylko posługą duszpasterską. Ze spisanych przez Bukowińskiego *Wspomnień z Kazachstanu* wylania się nie tylko obraz niezłomnego kapłana, człowieka pełnego pokory, ale prawdziwego przedstawiciela cywilizacji łacińskiej, który nawet za kolczastymi drutami sowieckich łagrów starał się zawsze dążyć do poszukiwania Prawdy, przekazywać innym wiarę, nadzieję i w nieludzkich warunkach wcielać w życie miłość bliźniego. 3 grudnia 1974 r. z różańcem w ręku odszedł do Pana w karagandzkim szpitalu. 8 września 2016 r. jego doczesne szczątki spoczęły w katedrze Matki Bożej Fatimskiej

Matki Wszystkich Narodów w Karagandzie, a trzy dni później został beatyfikowany przez papieża Franciszka.

P. Jacek Woroniecki

Do polskich kandydatów na ołtarze warto dopisać ks. Jacka Woronieckiego. O. Jacek Woroniecki OP (ur. 21 grudnia 1878 w Lublinie, zm. 18 maja 1949 w Krakowie) – polski duchowny rzymskokatolicki, dominikanin, Sługa Boży Kościoła katolickiego. Teolog, pedagog, etyk, moralista i filozof-scholastyk. Jeden z najwybitniejszych polskich tomistów, posiadacz najwyższego dominikańskiego tytułu naukowego – mistrza świętej teologii – oraz pionier odrodzenia dominikańskiego na ziemiach polskich po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku. Był drugim z 8 dzieci Mieczysława i Marii z Drohojowskich. Na chrzcie otrzymał imię Adrian. Najpierw miał nauczanie domowe. Potem od 1892 r. uczęszczał do gimnazjum w Warszawie. Maturę uzyskał w 1898 r. Po rocznym studium wojskowym rozpoczął studia na katolickim uniwersytecie we szwajcarskim Fryburgu. Otrzymał licencjat z nauk przyrodniczych (1902) i z teologii (1905). Potem wstąpił do seminarium duchownego w Lublinie. W 1906 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk bp. Franciszka Jaczewskiego. Potem przez rok wykładał w seminarium katechetykę i Pismo Święte oraz służył biskupowi jako sekretarz i kapelan. Następnie wrócił do Szwajcarii na dalsze studia. Ukończył je w 1909 r. doktoratem z teologii. 10 września 1910 r. wstąpił do dominikanów, gdzie otrzymał imię zakonne Jacek. Potem, po skróconym nowicjacie i jednym semestrze na Angelicum w Rzymie, został skierowany do Fryburga, gdzie zajmował się formacją księży. W latach 1914-1919 wykładał etykę w dominikańskim seminarium duchownym w Krakowie. W 1918 r. został powołany do Polskiej Akademii Umiejętności. Od roku 1919 r. wykładał etykę i teologię moralną na Katolickim Uniwersytecie w Lublinie. W latach 1922-24 był rektorem KUL-u. Potem był już tylko dziekanem wydziału teologicznego. Na okres lubelski przypadają jego najważniejsze prace teologiczne. W 1929 r. został profesorem na Angelicum w Rzymie. W 1933 r. ze względu na zły stan zdrowia wrócił do kraju i we Lwowie został kierownikiem dominikańskiego

studium filozoficzno teologicznego. W latach 1937- 1939 pracował w Warszawie, gdzie zainicjował budowę studium dominikańskiego i pełnił tamże funkcję rektora. Był założycielem Zgromadzenia Sióstr Dominikanek Misjonarek Jezusa i Maryi. Wybuch II wojny Światowej zastał go w Krakowie. Tam już pozostał do śmierci, trudniąc się głównie pisarstwem. Był wybitnym tomistą. Uważał że trzeba katechizować nie tylko dzieci, ale i dorosłych, w duchu nauczania Tomasza z Akwinu. Sprzeciwiał się traktowaniu wiary uczuciowo – potrzebna jest wola i rozum. Opublikował 286 pozycji naukowych w tym 10 wybitnych książek. Zmarł 18 maja 1949 roku wskutek ciężkiego ataku serca. Pogrzebany został w Krakowie na cmentarzu Rakowickim. W 1960 roku jego szczątki zostały przeniesione do Kościoła św. Jacka w Warszawie. Proces beatyfikacyjny o. Woronieckiego został zainicjowany 7 grudnia 2004 r. Przysługuje mu tytuł „Sługi Bożego”.

Służebnica Boża Kunegunda Siwiec OCDS

Kunegunda Siwiec urodziła się 28 maja 1876 r. we wsi Stryszawa (w Beskidzie) i tam zmarła 27 czerwca 1955 r. Była dziesiątym z jedenaściorga dzieci Jana i Wiktorii. Nie chodziła do żadnych szkół. Pracowała na roli. Obyła kurs katechetyczny i przygotowywała dzieci do Pierwszej Komunii św. W 1897 r. wstąpiła do Apostolstwa Modlitwy w Stryszawie, natomiast w 1923 r. – do Bractwa Dzieciątka Jezus u karmelitów bosych w Wadowicach, a w 1924 r. – do III zakonu karmelitów bosych, w którym złożyła śluby i przyjęła imię Teresa od Dzieciątka Jezus. Część swojej ziemi przekazała na budowę kaplicy pod wezwaniem św. Teresy od Dzieciątka Jezus oraz na domy klasztorne zmartwychwstańców w Stryszawie. W 1948 r. roku Kunegunda Siwiec zachorowała na nieuleczalną gruźlicę kości i pozostałych 7 lat życia spędziła przykuta do łóżka, w wielkich cierpieniach. Wedle źródeł katolickich, doświadczyła objawień Jezusa Chrystusa, Matki Bożej oraz świętych. Zapisy rozmów, sporządzane w latach 1942–1955 przez kierownika duchowego Kunegundy Siwiec, ks. Bronisława Bartkowskiego, zostały opublikowane pośmiertnie pt. *Miejsce mojego miłosierdzia i odpoczynku*, po wydaniu imprimatur przez kard. Stanisława Dziwisza. Ich przesłaniem jest duchowe dzieciństwo oraz miłosierdzie

Boże: Z inicjatywy ojców Karmelitów bosych, przekonanych o świętobliwości życia Kunegundy Siwiec, poczyniono starania w celu wyniesienia jej na ołtarze. 29 września 2007 r. Stolica Apostolska wydała dekret tzw. *Nihil obstat*, wyrażający zgodę na rozpoczęcie jej procesu beatyfikacyjnego. 21 grudnia 2007 r. w kurii krakowskiej rozpoczął się proces na szczeblu diecezjalnym, który zakończył się 28 października 2011 r., po czym akta procesu zostały przekazane Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych do Rzymu. Postulatorem procesu został o. Szczepan Praśkiewicz OCD. 1 marca 2013 r. Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych wydała dekret o ważności postępowania beatyfikacyjnego. Postulator o. Praśkiewicz OCD opracował tzw. *Positio*, wymagane w procesie beatyfikacji, które zostało złożone i zaakceptowane. 25 lutego 2025 r. papież Franciszek promulgował dekret o heroiczności jej cnót. Odtąd przysługuje jej tytuł Czcigodnej Służebnicy Bożej.

Dominikańscy męczennicy z Czortkowa

Warto wspomnieć też zamordowanych dominikanów w Czortkowie (Podole Zachodnie). Od 1610 r. rezydowali tam polscy dominikanie, żyjąc zgodnie z sąsiednimi prawosławnymi, Ormianami i Żydami. W czasie II wojny światowej wycofujące się wojsko radzieckie przystąpiło do likwidacji domniemanych wrogów rządów komunistycznych. Do tej grupy zaliczono też dominikańskich zakonników. W nocy z 1 na 2 lipca 1941 roku czterech zakonników – o. Justyna Spyrląka, o. Jacka Misiutę, o. Anatola Znamierowskiego oraz brata Andrzeja Bojanowskiego – funkcjonariusze NKWD wyprowadzili na przedmieście Starego Czortkowa (Berdo) i nad brzegiem rzeki Seret zamordowali strzałami w tył głowy. Ciała kazano pogrzebać w ten sam dzień na miejscu dokonanej zbrodni (nie pozwolono przenieść pomordowanych zakonników do klasztornej grobowca). Ten sam los spotkał i innych członków konwentu. W klasztornych celach zostali pomordowani o. Hieronim Longawa, bracia Reginald Czerwonka i Metody Iwaniszczów oraz tercjarz Józef Wincentowicz. Aby zatrzeć ślady,

komuniści podpalili klasztor. Za rządów radzieckich panowała opinia, że zbrodni dokonali Ukraińcy. Lokalnie jednak zapamiętano, że zbrodni dokonało NKWD. W lipcu 1991 roku w 50. rocznicę męczeńskiej śmierci odbył się pogrzeb ekshumowanych szczątków czortkowskich dominikanów zamordowanych nad Seretem, który zgromadził setki wiernych – mieszkańców Czortkowa, okolic oraz gości z Polski. Dziesięć lat później, w kościele św. Stanisława w Czortkowie odsłonięto tablicę upamiętniającą pomordowanych dominikanów. W 2006 roku rozpoczął się zaś we Lwowie proces beatyfikacyjny ośmiu męczenników z Czortkowa.

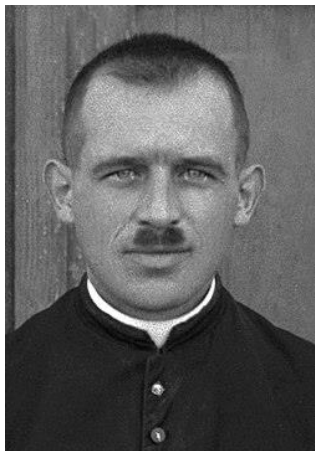

Ks. Stanisław Fijałkowski

Podobna historia miała miejsce w Podkamieniu, gm. Brody (tarnopolskie), tyle że zbrodni dokonali nie Rosjanie, ale Ukraińcy z udziałem SS Galizien. Chodzi o klasztor dominikański, w którym ukrywało się wielu Polaków. 12-16 marca 1944 r. banderowcy zamordowali w bestialski sposób zgromadzonych na mszy wiernych w kościele i w klasztorze oo. dominikanów (w tym m.in. uciekinierów z parafii Poczajów Nowy (gm. Krzemieniec). Mimo próśb ks. Stanisława Fijałkowskiego, który głosił kazanie, banderowcy nie zaniechali mordowania, na koniec zabijając również księdza razem z trzema dominikańskimi braćmi zakonnymi: br. Dominikiem Jużwą, br. Franciszkiem Frączykiem i br. Karolem Rogowskim.. Na terenie klasztoru i miasteczka Podkamień zginęło wówczas 300-600 Polaków. Są sprzeczne dane odnośnie samej daty zdarzenia i liczby ofiar. 20 maja 2012 po wieloletnich staraniach potomków ofiar i dzięki pieniądзом pochodzącym od władz Rzeczypospolitej Polskiej, Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz członków Stowarzyszenia Kresowego „Podkamień”, nastąpiło uroczyste odsłonięcie i poświęcenie pomnika upamiętniającego ofiary zbrodni w Podkamieniu. W uroczystości brał udział m.in. konsul generalny RP we Lwowie Jarosław Drozd oraz przedstawiciele lokalnych władz ukraińskich. Pomnik składa się z sześciu tablic z

nazwiskami ofiar zbrodni (władze ukraińskie nie pozwoliły wymienić wszystkich) oraz granitowego krzyża z godłem Polski i napisem *Pamięci mieszkańców Podkamina i okolic, którzy zginęli w marcu 1944 r. Niech spoczywają w Pokoju*. Monument został poświęcony w obecności około 200 osób przez duchownych katolickich obrządku łacińskiego i bizantyjsko-ukraińskiego, natomiast nie stawił się żaden z zakonników greckokatolickich, którzy obecnie są w posiadaniu kościoła i niektórych pomieszczeń byłego klasztoru dominikańskiego. Przedstawiciele lokalnych władz ukraińskich w swoich wystąpieniach doszukiwali się winnych zbrodni w Niemcach i Rosjanach, w marcu 2017 r. na krzyżu pomnika namalowano swastykę, a tablice oblano czerwoną farbą; pomnik został szybko oczyszczony. Wcześniej, w 2009 r., z inicjatywy ukraińskiej w Podkaminie powstał pomnik ku czci UPA.

Takich miejsc na Wołyniu jest wiele. Nie słyhać by były próby wyniesienia ofiar na ołtarze.

Bł. Alfons Tracki

Ze Śląska warto wspomnieć ks. Alfonsa Trackiego. Urodził się 2 grudnia 1896 r. w Bliszczycach, pow. Głubczyce. Był misjonarzem w Albanii. Tam zmarł 19 lipca 1946 r. rozstrzelany przez władze komunistyczne. Jego ojciec, urzędnik, Józef Tracki chciał, by Alfons został żołnierzem, ale on w 1912 r. wstąpił do seminarium Braci Szkolnych Marystów we Wiedniu. Świecenia kapłańskie przyjął w 1925 r. i został skierowany do pracy w Albanii. W czasie niemieckiej okupacji w latach 1943-44, wykorzystując swoją dobrą znajomość języka niemieckiego, interweniował u niemieckich władz w sprawie różnych aresztowanych osób. Po przejęciu władzy przez komunistów namawiano Trackiego do wyjazdu z Albanii, ale ten odmówił. Pracował w parafii Pulaj. Aresztowany 25 czerwca 1946. W czasie kilkumiesięcznego śledztwa był torturowany. Po krótkim procesie przed sądem wojskowym 18 lipca 1946 został skazany na karę śmierci za

działalność antykomunistyczną i rzekomą współpracę z okupantem. 19 lipca 1946 o 5. rano został rozstrzelany pod murem cmentarza w Szkodrze i pochowany w nieznanym miejscu. Tracki znajduje się w gronie 38 albańskich duchownych, którzy 5 listopada 2016 w Szkodrze zostali ogłoszeni błogosławionymi. Proces beatyfikacyjny na szczeblu diecezjalnym zakończył się w 2010. Beatyfikacja duchownych, którzy zginęli *in odium fidei* została zaaprobowana przez papieża Franciszka 26 kwietnia 2016 r.

Św. Karol Acutis

Karol (Carlo) Acutis to Włoch, ale jego babka to Polka, Maria Henrietta Perłowska (ur. 1939), która pierwsza uczyła go pacierza po polsku. Urodził się 3 maja 1991 r. w Londynie, gdzie jego ojciec pracował w banku. Gdy miał 5 miesięcy rodzina wróciła do Włoch, do Mediolanu. Rodzice nie byli religijni, stąd jego polskie wychowanie religijne. Gdy w 1995 r. zmarł mu dziadek ze strony matki, przyśnił mu się i prosił o modlitwę o wyzwolenie z czyśćca. Karol bardzo to przeżył i stał się wielce religijny. Dopiero po śmierci Karola (12.X.2006) jego rodzice nawrócili się i stali się praktykującymi katolikami. W wieku lat 7 Karol zapragnął przystąpienia do Pierwszej Komunii św. Umożliwiono mu to, i potem stał się codziennym uczestnikiem Eucharystii i cotygodniowej spowiedzi. Był uczniem mediolańskiego Liceum im. Leona XIII o profilu klasycznym. Założył stronę internetową na temat cudów eucharystycznych i katolickich świętych. W 2006 r. zachorował na białaczkę i po krótkim pobycie w szpitalu zmarł. Matka Karola wspomina: „Carlo powtarzał z wielkim przekonaniem, że trzeba stosować się do nauk Jezusa i zachowywać czystość do dnia ślubu. Pamiętam, jak besztiał tych spośród kolegów, którzy przechwalali się, że odwiedzają strony pornograficzne i czytają rzeczy, które mój syn uważał za 'szkodliwe dla duszy', albo otwarcie przyznawali, że praktykują autoerotyzm. Gdy w telewizji nadawano dwuznaczne reklamy o podtekście erotycznym, przesłaniał oczy dłonią (...), a gdy przez ekran przewijały się wyuzdane sceny, zakrywał oczy i albo uciekał, albo prosił o zmianę kanału ... Nieraz zdarzało mu się zrezygnować z

deseru, słodczy albo owoców, żeby tym małym poświęceniem wspomóc dusze w czyśćcu. Wszelkie wyrzeczenia ofiarował Matce Bożej, która objawiając się na przestrzeni wieków, otwarcie prosiła o tego rodzaju gesty”. 13 maja 2013 w archidiecezji mediolańskiej rozpoczęto jego proces beatyfikacyjny. Po stwierdzeniu cudów za jego wstawiennictwem papież Franciszek beatyfikował go 10 X 2020 r. i zgodził się na kanonizację, której dokonał już papież Leon XIV 7 IX 2025 r. W czasie nabożeństwa Valeria Vargas Valverde, uzdrowiona przez Karola Acutisa, odczytała modlitwę wiernych. Karol został pochowany w Asyżu. 6 kwietnia 2019 r. ciało przeniesiono do kościoła Matki Bożej Większej w tym samym mieście.

Przy biogramie św. Rafała Kalinowskiego można dodać informację, że z całą pewnością znał się z Feliksem Konecznym.

Czy Leon XIV jest bardziej tradycjonalistyczny niż Franciszek?

W pewnych sprawach Leon XIV odstępuje od praktyk papieża Franciszka, ale w innych go naśladuje.

Przemawiając do korpusu dyplomatycznego 9 stycznia 2026 r. papież Leon XIV wypowiedział się zdecydowanie przeciwko aborcji, surrogacji i eutanazji. Potwierdził negatywne stanowisko Kościoła w sprawie kary śmierci¹. Niestety jednak papież nawiązuje do ideologii „szaty całodzianej” gdzie wiele spraw łączy w jedno, nie rozróżniając ważności takich spraw jak aborcja czy kara śmierci, eutanazja czy traktowanie imigrantów itd.².

Podobnie jak papież Franciszek, Leon XIV spotyka się z osobami popierającymi LGBT (ks. James Martin T.J., s. Lucia Caram O.P.), ale w odróżnieniu od Franciszka spotyka się też z obrońcami normalności. Ostatnio (6.II.26) spotkał się z przedstawicielami międzynarodowej organizacji Courage (Odwaga), która gromadzi osoby walczące ze skłonnościami homoseksualnymi, czy transgenderowymi, starające się żyć w czystości i normalnie³.

Leon XIV ostrzega przed „fałszywym miłosierdziem” w podejmowaniu decyzji o anulowaniu małżeństw. Stałe podkreśla, że małżeństwo to powołanie do cało-życiowego, wiernego i owocnego trwania⁴. Brawo.

Leon XIV zwołał konsystorz kardynałów w styczniu 2026 r. i zapowiedział następny na czerwiec. Papież Franciszek przez 8 lat nie zwoływał konsystorza. Jak

¹ https://www.lifesitenews.com/news/pope-leo-xiv-condemns-abortion-surrogacy-in-speech-to-vatican-diplomats/?utm_source=daily-world-2026-01-10&utm_medium=email

² https://www.lifesitenews.com/analysis/how-seamless-garment-theology-explains-pope-leos-stances-on-major-issues/?utm_source=daily-usa-2026-02-18&utm_medium=email

³ https://www.lifesitenews.com/news/pope-leo-meets-with-group-that-helps-catholics-struggling-with-same-sex-attraction/?utm_source=daily-world-2026-02-07&utm_medium=email

⁴ The Wanderer 159(6), 12.II.2026, str. A2

powiedział Leon XIV „Papież Franciszek obiecywał konsultacje, ale ich nie realizował, ale ja będę”⁵.

Niestety, nominacje Leona XIV są w stylu Franciszka. Awansuje liberałów, zwolenników LGBT i propagatorów synodalności w Kościele⁶. Ostatnio mianował arcybiskupem Sassari bp. Francesco Antonio Soddu, który był obecny na otwarciu loży masonskiej Wielkiego Wschodu Włoch (GOI) w 2022 r.⁷

Na spotkaniu z hiszpańskimi biskupami w listopadzie Leon XIV ostrzegł ich przed zagrożeniem ze strony prawicowych partii politycznych⁸.

Są więc sygnały pozytywne i negatywne. Które zdominują ten pontyfikat?

Przepowiednia Jana Pawła II

Jak podaje *The Wanderer* (159/4, 29.I.2026, str. B7): W *Catholic Herald* z 2017 r. jest informacja, że prałat Mauro Longhi z prałatury Opus Dei, zrelacjonował rozmowę jaką miał z św. Janem Pawłem II w marcu 1993 r., w czasie jednej z wycieczek po górach: „Wojtyła zmienił ton czyniąc mnie powiernikiem jednej ze swoich wizji. Powiedział mi ‘Powiedz to tym, których spotkasz w Kościele trzeciego tysiąclecia’” [Mowa o nas!].

Powiedział: „Widzę Kościół porażony śmiertelną zarazą. Głębszą, bardziej bolesną i bardziej śmiertelną niż te obecnego milenium [odniósł się tu do totalitaryzmów komunistycznego i nazistowskiego]. Nazywa się islamizmem. Oni zajmą Europę. Widziałem ich hordy atakujące od Zachodu do Wschodu, z Maroka, Libii, Egiptu i dalej ze wschodu.”

„Ojciec Święty dodał: Oni zapanują w Europie. Europa stanie się jak piwnica, stare zabytki, zacienione, z pajęczynami, rodzinnymi schedami. Wy, Kościół trzeciego tysiąclecia będziecie musieli opanować tą inwazję. Nie armiami – armie nie wystarczą – ale waszą wiarą, przeżywaną integralnie”.

Obserwujemy nie tylko intensywną imigrację do Europy z krajów muzułmańskich, ale także o wiele wyższą rozrodność muzułmanów mieszkających w Europie niż tubylców.

NOTATKI

Epstein

Okazuje się, że głośny dziś pedofil Jeffrey Epstein, mający wysoko postawione kontakty, był członkiem Rady Stosunków Międzynarodowych (Council of Foreign

⁵ *The Wanderer*, 159 (3), 22 I 2026, str. B3.

⁶ https://www.lifesitenews.com/analysis/pope-leo-xiv-protects-franciss-legacy-in-key-vatican-office-overseeing-appointment-of-bishops/?utm_source=daily-usa-2026-02-18&utm_medium=email

⁷ https://www.lifesitenews.com/news/pope-leo-xiv-appoints-bishop-who-attended-masonic-lobby-opening-in-italy/?utm_source=daily-world-2026-02-24&utm_medium=email

⁸ https://www.lifesitenews.com/news/pope-leo-told-spanish-bishops-his-biggest-concern-is-far-right-ideology-report/?utm_source=daily-canada-2026-02-25&utm_medium=email

Relations) i Komisji Trójstronnej (Trilateral Commission), międzynarodowych organizacji o masońskich koneksjach⁹.

###

Eutanazja a przeszczepy

Kanada przoduje na świecie w programie medycznego wspomaganie w śmierci (MAID), czyli eutanazji. Teraz okazuje się, że Kanada również przoduje w świecie w dostarczaniu narządów do przeszczepów pochodzących z eutanazji¹⁰.

###

Przemysleć aborcję

W Irlandii jest nakaz czekania 3 dni od zgłoszenia chęci do aborcji do jej realizacji. W latach 2019-2024 ponad 10 000 kobiet nie powróciło po aborcję po tym jak musiały czekać trzy dni. Przemysłały i obroniły swe dzieci. Ostatnio próbowano w parlamencie uchylić ten trzydniowy wymóg, ale się nie udało. Zaledwie 2 głosy przechyliły szalę w kierunku obrony życia¹¹.

###

Pro-dzietność

Edward Habsburg, były ambasador Węgier przy Stolicy Apostolskiej opublikował książkę, w której domaga się wielodzietności dla obrony naszej cywilizacji. Sam posiada 6 dzieci. Jest potomkiem cesarza austro-węgierskiego, Franciszka Józefa I¹².

###

Egzogeneza

Ten nowy termin oznacza wysiłki na rzecz produkcji embrionów poza macicą. Badania z zakresu IVF (zapłodnienia *in vitro*) coraz to rozszerzają wiek embrionów hodowanych w szkle. Z drugiej strony coraz to młodsze dzieci udaje się uratować po przedwczesnych porodach. Tworzy się sztuczną macicę. Pytanie nie jest, czy uda się połączyć te dwa kierunki, tylko kiedy? Ponoć w Japonii już udało się to w badaniach nad ssakami. Gdy uda się to w stosunku do człowieka to pojawi się pozamaciczna hodowla

⁹ https://www.lifesitenews.com/news/jeffrey-epstein-donated-critical-funds-to-catholic-charities-of-the-virgin-islands/?utm_source=daily-world-2026-02-04&utm_medium=email

¹⁰ https://www.lifesitenews.com/news/hhs-deputy-secretary-shocked-to-hear-about-horrors-of-euthanasia-organ-donation-in-canada/?utm_source=daily-canada-2026-01-22&utm_medium=email

¹¹ <https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/FMfcgzQfBGjLsDsFvnwWdPtRdTBTSgCR>

¹² https://www.lifesitenews.com/news/exclusive-eduard-habsburg-on-why-having-large-families-is-the-greatest-gift-to-the-world/?utm_source=daily-world-2026-01-10&utm_medium=email

człowieka – czyli właśnie egzogeneza. Pozbawi to dziecko normalnego rozwoju w łonie matki!¹³

###

Eugenika

Firma Nucleus IVF+, (www.pickyourbaby.com) proponuje selekcję embrionów przy procedurze IVF. Rodzice mogą wybrać najlepszy embriion z ok. 20 powołanych do życia, wybrać najwyższe, o niebieskich oczach, blond włosach, o chciejniej płci, wysokiej inteligencji, zdrowe itd. Odnosnie tych cech nie ma żadnej gwarancji, ale oferta jest i jest wykorzystywana. Pozostałe zarodki wyrzuca się na śmietnik. Podobne oferty już ogłasza się odnośnie dzieci poczętych naturalnie, ale przebadanych, np. pod kątem chorób (np. syndrom Downa) i ewentualnie poddanych aborcji¹⁴. Eugenika na całego!

###

Najstarsze pismo

Badania archeologiczne w Dispilio, w Grecji wykazały, że na kawałach drewna i glinianych naczyniach są znaki świadczące o istnieniu pisma. Szczątki te są datowane metodą C-14 na 5260 ± 40 lat przed Chrystusem¹⁵.

Spis rzeczy

Uzupełnienia do książki „Święci w dziejach narodu polskiego cd.” 1
Czy Leon XIV jest bardziej tradycyjalistyczny niż Franciszek?12
Przepowiednia Jana Pawła II 13
NOTATKI: Epstein 13, Eutanazja a przeszczepy 14, Przemyśleć aborcję 14, Pro-
dzietność 14, Egzogeneza14, Eugenika15, Najstarsze pismo 15,

Opoka w Kraju w internecie: <http://opoka.giertych.pl>

Opoka w Kraju jest rozsyłana za darmo jako E-mail do osób, które chcą to pismo otrzymywać informując mnie o tym przez napisanie do giertychmaciej@gmail.com. Osobom, które mi pomagają przekazując to pismo dalej wyrażam serdeczne Bóg zapłać. Wersję papierową wysyłam tylko do bibliotek i do rodziny. Wszystkich zachęcam do przedruków i do powielania pisma. Ta praca jest dla mnie największą pomocą. Maciej Giertych

¹³ https://www.lifesitenews.com/opinion/why-the-artificial-womb-is-the-next-pro-life-battleground/?utm_source=daily-world-2026-01-20&utm_medium=email

¹⁴ https://www.lifesitenews.com/blogs/brave-new-world-ivf-companys-eugenics-tool-lets-couples-pick-best-baby-discard-the-rest/?utm_source=daily-world-2026-01-29&utm_medium=email

¹⁵ Radiocarbon, Vol 56, Nr 2, 2014, p 511–